

Tuomas Laine-Frigren

Lapsilukijoilta kiitosta elämänläheisyydestä

Pyysimme kahta tyttöä kertomaan vaikutelmiaan uunituoreesta kirjasta. Venny Frigren, 8 vuotta, sai kirjan käteensä junassa Helsingin ja Hämeenlinnan välillä. Pian hän huudahti loukkaantuneena: ”arvatkaa mitä, hylkeitä pyydystettiin verkoilla ja luuharppuunoilla!” Pienen karhujen ystävän pettymys ihmislajia kohtaan vaihtui kuitenkin pian hämmästykseksi. Turku oli muinoin vain saari meressä, suomalaiset merimiehet osasivat nostattaa myrskytuulia, pyhänjännöksillä oli ihmeitä tekeviä voimia ja rautakaudella osattiin takoa ”lelumiekköjä”.

Arviota tiedusteltaessa Venny kehui kirjan kuvitusta ja monia yllättäviä yksityiskohtia. Hiljattain lukemaan oppineelle kirja toimi hyvin pieninä annoksina ja rytmitti mukavasti sunnuntaista junamatkaa.

Irene Frigren, 12 vuotta, luki kirjaa historianopiskelun aloittaneen alakoululaisen silmin. Historian erilaisuus viehätti. Maaseudulla laulamassa kiertäneet teinit ja Naantalin Birgittalaisluostariin lähetetyt aatelisperheen työt herättivät pohtimaan menneen maailman nuorten elämää. Juhanan ja Katarinan 1500-lukulainen ”trendik-

kyys” ja hovissa majaillut, punakeltaisiin vaatteisiin puettu lemmikkiapina nousivat myös puheenaiheeksi.

Tämäntyypilliset yksityiskohdat olivat myös pedagogisesti toimivia. Sillä mistä oikeastaan tiedämme tällaisen veijarin olemassaolosta? Tieteenkin hovin säilyneistä tilikirjoista. Yksittäisinä nostoina Irene mainitsi esimerkiksi kulkutaudit (”voisi luulla että niitä on vain jossain Afrikassa”) ja ilman perheitä sotaan pakoon lähteneet lapset (”hurjaa, en voisi itse kuvitella sellaista”). Kuudesluokkalaisten kiinnitti huomiota myös historialliseen preenssiin: se nimittäin antoi vaikutelman, että ”tämä vaikuttaa meidänkin elämään”.

Molemmat tytöt arvostivat kirjan elämänläheistä tyyliä ja hauskoja yksityiskohtia (kuten huussin koosta säätänyt ’Hemlighus lag’). Erityisesti luontoon ja ihmisen välittömään elinympäristöön kiinnittyminen näyttää olleen todella toimiva juttu lasten näkökulmasta. Irene suositteli kirjaa erityisesti omanikäisilleen, koska sen avulla voi saada ”uutta intoa” historianopiskeluun. Venny puolestaan suositteli kirjaa sellaiselle lukijalle, joka ”tykkää historiasta”. ■